

Klein Hoefblad. (*Tussilago farfara*). Pl. 72.

Ook het Klein-Hoefblad is een lid van de groote familie der Composieten. Het komt in ons land veel voor op vochtige klei, langs wegen, aan dijken, op bouwland enz.

Nog vóór de bladen verschijnen de bloemen, gewoonlijk al vroeg in 'tvoorjaar (Maart of April). Evenals bij de Arnica treffen we ook hier bloemhoofdjes aan van lintvormige straal- en buisvormige schijfbloemen (afb. 3, 4, 5, 6). De eerste zijn vrouwelijk, de laatste tweeslachtig; in den regel komen alleen deze tot ontwikkeling. De kleur der bloemen is lichtgeel; het omwindsel bestaat uit smalle blaadjes.

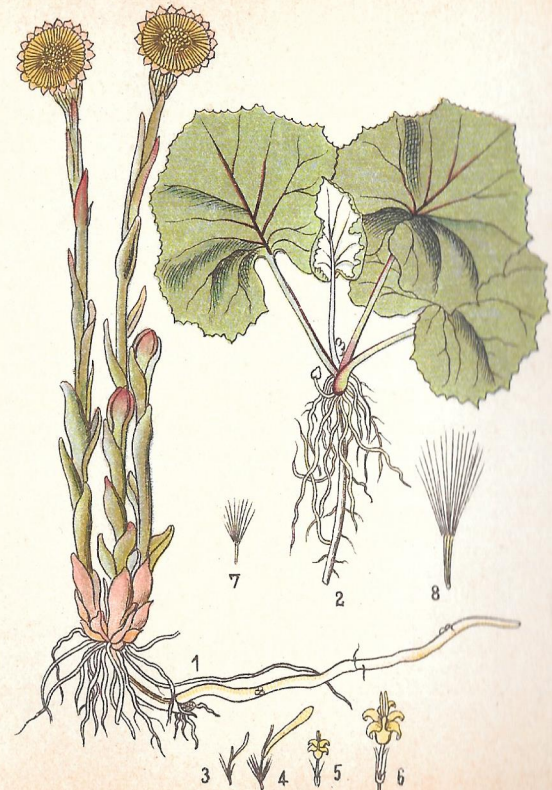
Ieder bloemhoofdje rust op een stengel, die bezet is met bruinrood getinte schubben; deze stengel ontspruit uit een bleeken, kruipenden, vertakten wortelstok. De bladen komen afzonderlijk daaruit te voorschijn. Ze zijn hartvormig, met hoekigen getanden rand, roodgetinte nerven, en hebben een dicht wit viltbekselsel aan de onderzijde.

De vruchtjes prijken weer met een lange, zijdeachtige haarkroon (afb. 7 en 8). De naam Hoefblad heeft de plant aan den vorm zijner bladen te danken; de Latijnsche naam is afge-

leid van het woord tussis, dat hoest beteekent, ze werd nl. aangewend als geneesmiddel tegen 'thoesten.

In sommige streken van Zuid-Duitschland maakt men van de bladeren guirlandes, vooral ten tijde van 'tPaaschfeest; die slingers worden later verbrand om den aangename geur, die de droge bladen dan geven.

Aanteekeningen:

Klein Hoefblad. (*Tussilago Farfara* L.) Witte Gar